

ผลของการใช้พืชอาหารหมักทดแทนอาหารชั้น

ต่อสมรรถนะการผลิตสุกรขุน

Feeding of Fermented Plant on Productive Performance of Fattening Pig

พีณชอ กรรมรัตนพร, เสรี แข็งแอ, สาธ พงศ์ระกูลพิพัฒน์

Corresponding : e-mail address ; rvarun@kku.ac.th

เรื่องย่อ

ผลการใช้พืชอาหารหมักทดแทนอาหารชั้นในอัตรา 30, 50 และ 100% โดยน้ำหนัก ในสุกรลูกผสมสายพันธุ์จิวท์-แลนด์เรซ ระยะเวลาให้น้ำหนัก 15-100 กิโลกรัม จำนวน 24 ตัว โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 6 ตัว กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มเปรียบเทียบให้กินอาหารชั้นอย่างเดียว กลุ่มที่ 2, 3 และ 4 ให้กินอาหารชั้น 70% ผสมพืชอาหารหมัก 30%, อาหารชั้น 50% ผสมพืชอาหารหมัก 50% และพืชอาหารหมัก 100% ตามลำดับ ใช้อาหารชั้นสูตรเดียวกัน โดยมีปริมาณโปรตีน 16% พบว่า สุกรมีอัตราการเจริญเติบโต, ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร และต้นทุนค่าอาหารต่อตัว ในกลุ่มที่ 2 และ 3 ไม่แตกต่างกัน แต่ให้ผลดีน้อยกว่ากลุ่มที่ 1 และดีกว่ากลุ่มที่ 4 ส่วนคุณภาพซากสุกรทุกกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน

คำนำ

ในการเลี้ยงสุกรขุน อาหารมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้าง ความเจริญเติบโต แต่ด้วยวัตถุดิบอาหารสัตว์หลายชนิดมีราคาแพงหาซื้อยาก ทำให้ต้นทุนการผลิตสัตว์สูงขึ้นประกอบกับความไม่แน่นอนของราคา สุกรมีชีวิต เป็นเหตุให้ผู้เลี้ยงมีรายได้น้อยลง การเลี้ยงสุกรที่ใช้พืชหมัก เป็นอาหารเสริมเพื่อลดต้นทุนการผลิตในประเทศไทยยังอยู่ในวงจำกัด และยังขาดข้อมูลทางวิชาการที่เชื่อถือได้ในการนำไปขยายผล ดังนั้น จึงทำการเปรียบเทียบสมรรถนะการให้ผลผลิตของสุกรขุนระหว่างกลุ่มที่มีการใช้พืชหมักเป็นอาหารเสริมทดแทนอาหารสำเร็จรูปในระดับต่างๆ กับกลุ่มที่เลี้ยงด้วยเฉพาะอาหารสำเร็จรูป

อุปกรณ์และวิธีการ

ใช้สุกรลูกผสมสายพันธุ์จิวท์-แลนด์เรซ x อูรีคเจอร์ซี่ น้ำหนักเฉลี่ย 17.83 กิโลกรัม จำนวน 24 ตัว แบ่ง 4 กลุ่ม ๆ ละ 3 ซ้ำ ๆ ละ 2 ตัว อาหารสุกรทุกกลุ่มใช้อาหารเม็ดสำเร็จรูปสูตรเดียวกัน แต่อาหารหมักต่างกัน กลุ่มที่ 1 (T0) ให้อาหารสำเร็จรูปสูตรเดียวกัน โปรตีน 16% กลุ่มที่ 2 (T1) ให้อาหารสำเร็จรูป 70% + พืชอาหารหมัก 30% กลุ่มที่ 3 (T3) ให้อาหารสำเร็จรูป 50% + พืชอาหารหมัก 50% กลุ่มที่ 4 (T4) ให้พืชอาหารหมัก 100% โปรตีน 16% พืชที่ใช้ คั้นข้าวโพดอ่อน ไบโม่แห้งแช่แชงตาก 1 แคน ยอดอ้อย หยวกกล้วย นำพืชเหล่านี้หั่นเป็นชิ้นเล็ก ประมาณ 0.5 เซนติเมตร หมักกับกากน้ำตาล ทิ้งไว้ 2 สัปดาห์ ผสมคลุกเคล้ากับรำ ปลายข้าว หัวอาหาร นำให้สุกรกิน นำข้อมูลที่ได้จากการวัดอัตราการเจริญเติบโต ปริมาณการกินได้ อัตราการแลกเนื้อ คุณภาพซาก มาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแต่ละกลุ่มด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test

ผลการทดลอง

การเจริญเติบโตและระยะเวลาทดลอง

พบว่า สุกรกลุ่มที่ 2 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับกลุ่มที่ 3 ($p>0.05$) แต่ดีกว่ากลุ่มที่ 1 และดีกว่ากลุ่มที่ 4 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$)

ประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหาร

พบว่า สุกรกลุ่มที่ 1 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติกับกลุ่มที่ 2 ($p>0.05$) แต่ดีกว่ากลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$)

ปริมาณอาหารที่กิน

พบว่า สุกรกลุ่มที่ 1 และ 2 ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($p>0.05$) ส่วนกลุ่มที่ 3 และ 4 แตกต่างจากกลุ่มที่ 1 และ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$)

ต้นทุนค่าอาหาร

พบว่า สุกรกลุ่มที่ 4 มีต้นทุนค่าอาหารต่อตัวต่ำที่สุด แตกต่างจากกลุ่มที่ 1, 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$)

คุณภาพซาก

พบว่า คุณภาพซากของสุกรทุกกลุ่มเท่ากัน มีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($p>0.05$)

ตาราง 1 แสดงผลการใช้พืชอาหารหมักทดแทนอาหารชั้น ต่อสมรรถนะการผลิต และต้นทุนค่าอาหาร ในสุกรขุนระยะ 15 - 100 กิโลกรัม

รายการข้อมูล	ระดับพืชอาหารหมัก				C.V.%	P-value
	0%	30%	50%	100%		
จำนวนสัตว์ทดลอง (ตัว)	6	6	6	6		
น้ำหนักเริ่มต้น (กก.)	17.50±2.26 ^a	17.67±1.51	18.00±2.48	18.17±2.48	12.01	0.947
น้ำหนักสิ้นสุด (กก.)	101.08±3.65 ^a	100.58±3.32	101.33 ±1.57	101.25 ±2.42	2.83	0.969
ระยะเวลาทดลอง (วัน)	140.67±3.56 ^a	157.50±2.88 ^b	159.67 ±4.08 ^b	177.50±2.74 ^c	2.12	0.001
อัตราการเจริญเติบโต (กรัม/วัน)	0.594 ±0.01 ^a	0.527±0.02 ^b	0.522 ±0.02 ^b	0.470±0.02 ^c	3.29	0.001
ป.ส.การเปลี่ยนอาหาร	2.89±0.18 ^a	3.09±0.22 ^a	3.88 ±0.21 ^b	5.03±0.20 ^c	5.36	0.001
ปริมาณอาหารที่กิน (กก./วัน)	1.72±0.13 ^a	1.62±0.09 ^a	2.03 ±0.16 ^b	2.35±0.12 ^c	6.67	0.001
ต้นทุนค่าอาหารต่ออน.1กก.	25.80±1.95 ^a	17.05 ±1.04 ^b	15.22 ±1.19 ^b	0.00±0.00 ^c	7.65	0.001

^{a,b,c} อักษรภายในกลุ่มที่ต่างกันแถวเดียวกันมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$)

สรุป

การใช้พืชอาหารหมักในอัตราส่วน 30% มีความเหมาะสมมากที่สุด สำหรับอัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพในการเปลี่ยนอาหาร ระยะ เวลาการเลี้ยง และต้นทุนการผลิต ดังนั้น การให้อาหารจากพืชหมัก จึงเหมาะเป็นทางเลือกสำหรับเกษตรกรรายย่อยที่มีเงินทุนไม่มากพอ แต่มีเวลาเพียงพอ สามารถหาพืชอาหารสัตว์ในท้องถิ่นเพื่อทำอาหารหมัก และอาจนำไปปรับใช้ในการเลี้ยงสุกรขุนในฟาร์มทั่วไปที่ต้องการระยะเวลา การจำหน่ายออกไปในช่วงที่สุกรขุนราคาตกต่ำ

